

opusdei.org

«Osjećam težinu Djela i Božju snagu»

Deset godina prije nego li je imenovan Prelatom, Biskup Javier Echevarría, u dužem interview-u s Pilar Urbano, progovorio je o svom životu u Opusu Dei. O desetoj godišnjici imenovanja prenosimo vam dio intervjuja.

8.03.2006.

Kako ste upoznali Djelo?

... 1944 godine časopis *Catolicismo* objavio je članak o tri inženjera,

članova Opusa Dei, koji su upravo bili zaređeni za svećenike. Četiri godine kasnije moj prijatelj je pronašao kopiju tog članka i pokazao nama šestorici-sedmorici. Tema članka bila je neobična i moji prijatelji bili su zainteresirani, ali ne i ja.

Jedne nedjelje- 6.lipnja 1948 planirali smo gledati film, ali je jedan od onih prijatelja nazvao i predložio: «Želite li doći u kuću na Diego de Leon i vidjeti što je ustvari Opus Dei?». Nas šestorica smo pošli tamo, bili su sretni što nas vide. Svaki od nas mogao je pojedinačno razgovarati sa članovima Opusa Dei i postavljati pitanja o stvarima koje su nas najviše zanimale. Kada smo odlazili uzeo sam sličicu s molitvom od Isidora Zorzana, inženjera i člana Opusa Dei, čiji je postupak za proglašenje blaženim upravo otvoren. Misao «svetac laik», učinila mi se

privlačnom- netko koga mogu oponašati.

To ljeto obitelj je ostala u Madridu, što prije nismo činili, to je otvorilo mogućnost da posjetim drugu kuću Djela smještenu, slučajno, u mojoj ulici- Espanoleto... Kuća je nudila razne aktivnosti za srednjoškolce. Kad god bi navratio dali bi mi da obavim neki mali posao oko kuće, izbrusiti staru stolicu i tako je prirediti za bojenje, preurediti ili popraviti nešto. Godilo mi je osjećati se korisnim i biti doživljavan kao netko tko je sposoban pomoći. 8. rujna zatražio sam članstvo u Opusu Dei, 16. rujna sam postao član.

Što je to što Vas je privuklo?

Vesela atmosfera. Iako su svi studirali i naporno radili bili su sretni zbog toga. Vidio sam da se može postati svetim bez velikih promjena i da taj način otvara neizmjerne velike mogućnosti

prilaženja ljudima i privođenja Kristu. Od najranije dobi volio sam društvo, biti s ljudima, i tako sam stekao mnogo prijatelja.

Kako ste upoznali utemeljitelja Opusa Dei?

Otac je 1946 preselio u Rim, ali je često navraćao u Španjolsku. Na jednome od tih putovanja, u studenome 1948 bili smo pozvani da boravimo s njim u Diego de Leon ... Bilo nas je oko 35. Kada je susret završio Otac je izdvojio trojicu najmlađih i predložio da pođemo s njim isto popodne u Molinoviejo, malu ladanjsku kućicu za rad i povlačenje, u blizini Segovie.

Šestorica ljudi uspinjala se starim Vauxhallom ,trojica sprijeda, trojica straga. Ja sam sjedio sprijeda kod vozača, dr. Odon Molesa i jednog od druge dvojice mladića. Na putu je bilo svega pomalo-razgovora, pjevanja, smijanja, molitve. Otac

nam je govorio o velikom broju apostolskih zadataka koje Djelo mora pronijeti svijetom, zadataka koji su nas čekali.

Kad razmišljate o blaženom Josemariji, koje misli, iskustava Vam najviše dolaze u sjećanje?

Njegova iznenađujuće velika ljubav prema Kristu i Božjem očinstvu. Tijekom 26 godina imao sam sreću biti uz njega. Bio sam iznenađen iskrenošću njegove naklonosti prema svima u Djelu, čak i prema onima koje još nije upoznao. Što god bi čuo o svojoj kćeri ili sinu, pismom ili dok bi s njima boravio, zanimalo ga je i to bi doživljavao vrlo osobno. Zaista nas je volio kao djecu svoje molitve i mrtvljenja...

Kako ga vidite, kada zatvorite oči?

Vidim ga kako razgovara s ljudima o Bogu, kako se susreće s njima. Vidim ga kako nam se daje bez prestanka,

bez razmišljanja o sebi, bez ijedne minute za sebe. Štogod nam se događalo- zubobolja, ispit, obiteljski problemi, nogometna utakmica koju smo trebali igrati, doživljavao je to osobno. Bili smo njegov život!

Što je s don Alvarom, s kojim ste proveli četrdeset godina?

Vidim ga kako se uvijek povlači u pozadinu, gledajući i slušajući našeg oca, želeći učiti od njega. To je činio usprkos svojim vlastitim sposobnostima da vodi druge. Mogu reći, bez laskanja, da je don Alvaro bio velik, darujući svoj izvanredan um, kulturu, profinjen stil i društvenost podjednako kao i uzvišene misli, dubok nutarnji život i cijeli niz moralnih vrlina koje je živio na herojskoj razini. Ne preuveličavam. Bio je vjeran ocu, podržavao ga je u svem što je bilo vezano za Opus Dei. Vjerno je pronosio očeve nagovještaje.

Je li istina da ste bili Utemeljitelj miljenik?

Ja? Nipošto! Zasigurno ne! Vjerojatno je imao mnogo pouzdanja u mene, kao i u druge koji su živjeli uz njega. Ali nikada nije imao omiljene sinove. Kada bi i imao miljenika bio bi to don Alvaro, zbog svoje dragocjene uloge u Crkvi i u Djelu. Moramo, također, imati na umu da je Utemeljitelj govorio: »Nisam ja onaj koji je izabrao Alvara, Bog ga je postavio uza me.«.

Mogu reći da me je Utemeljitelj volio, ali i da je mnogo od mene tražio. Ponekad bi mi davao stroge upute. Jednom je čak rekao: »Sine moj, ukoliko se ne promijeniš više ti neću moći vjerovati.« Bilo mi je teško to čuti, ali otac je bio u pravu i to mi je zaista pomoglo.

Vi kao njihov nasljednik imate pred sobom izazov, od jednog

sveca do drugog, ljestvica je visoko podignuta.

Istina je da su ostavili ljestvicu vrlo visoko, ali su također ostavili smjerokaz. U neku ruku, oni sad pomažu s neba, ali oni su također jasan primjer što činiti. Suočen sa bilo kojom situacijom, dovoljno se zapitati: Što bi utemeljitelj učinio? Što bi don Alvaro učinio? Bez sumnje, to će dovesti do željenog odgovora...

Kada je msgr. Escrivá umro, biskup del Portillo uzeo je «lignum crucis» sa njegova vrata i stavio na sebe «dok novi otac ne bude imenovan». Kada je don Alvaro umro, jeste li Vi učinili isto sa tim križem?

Da ali ne odmah. Nekoliko dana kasnije...

Osjećate li tako «težinu» Djela?

Osjećam težinu Djela, ali isto tako osjećam Božju snagu. Svidjelo vam se ili ne Djelo je duhovna cjelina, ili jasnije rečeno «jedno srce i jedna duša». Svi se mole da donesem pravilne odluke. Od tisuća ljudi iz svih krajeva Zemlje dolaze pisma.

Što je to «težina» Djela?

To je svetost više od 70,000 osoba od Boga pozvanih da očituju svoju vjernost Njemu u svojem radu, svakodnevnim dužnostima, odnosima s drugim ljudima. Težina se osjeća, jer smo svi krhki, svi možemo pasti ne odgovorimo li u harmoniji s velikom simfonijom Crkve.

Época, 19.4.2004.

.....

hr-hr/article/osjecam-tezinu-djela-i-
bozju-snagu-2/ (26.03.2026.)